

17. Evropski kongres gozdnih pedagogov v Nemčiji – učenje skupnega ustvarjanja

V septembru sem se kot predstavnica naše ekipe Gozda eksperimentov z Gozdarskega inštituta Slovenije in tudi kot predstavnica Slovenije v FCN podskupini gozdnih pedagogov udeležila 17. Evropskega kongresa gozdnih pedagogov. Ta je letos potekal v organizaciji Schutzgemeinschaft Deutscher Wald (SDW) oz. Nemškega združenja za varstvo gozdov. Kongres vsako leto organizira ena izmed držav članic FCN podskupine gozdnih pedagogov. Med pomembnejšimi cilji naše podskupine FCN sta i) ozaveščanje o nujnosti gozdne pedagogike pri izobraževanju za trajnostni razvoj z namenom boljšega razumevanja gozdov in gozdarstva in hkrati ii) spodbujanje izobraževalnih ciljev in kompetenc. Kongres v Bonnu je obiskalo več kot 160 ljudi iz 26 držav. Letošnja tema kongresa je bila posvečena pomenu partnerstva in sodelovanja, moto se je glasil »Učenje skupnega ustvarjanja – Kako lahko gozdna

vzgoja za trajnostni razvoj vzpostavi partnerstva in opolnomoči ljudi?«.

Celotno dogajanje kongresa je potekalo v mestnem gozdu Bonna, ki je bil leta 2020 razglašen za evropsko gozdno mesto. Udeleženci letošnjega kongresa smo bili nastanjeni v skupnem hotelu ob kongresnem dogajanju, kar je ponudilo veliko priložnosti za izmenjavanje idej in povezovanje z drugimi udeleženci. Na kongresnih predavanjih smo lahko med drugim izvedeli na kakšen način je urejeno upravljanje z mestnim gozdom. Gozd je velik 600 ha, od katerih 150 ha sodi med zavarovana območja. Z njim upravlja 60 zaposlenih; pri gospodarjenju z gozdom spodbujajo rast listavcev (zaradi bolezni in škodljivcev pri iglavcih), zato je zastopanost listavcev kar 80 %. Letni dovoljeni posek znaša 5000 m³. Od začetka leta 2021 mesto zdaj gosti še eno organizacijo povezano z gozdovi, t. j. mednarodni sekretariat Forest Europe.

Slika 1: Otvoritev kongresa s panelno diskusijo (foto: Fotos Loi)

Gozdarstvo v času in prostoru

Kongres je bil odprt s panelno diskusijo glede pričakovanj in ciljev kongresa med predstavniki ministrstva za prehrano in kmetijstvo, državnih gozdarskih služb, akademije za varstvo narave in okolja ter financiranje, FCN podskupine gozdnih pedagogov in organizacije Forest Europe. Prvi dan smo izvedli tudi različne diskusije z udeleženci, ki so se sami predhodno prijavili na izbrano temo. Z eno izmed organizatoric kongresa sva moderirali diskusijo »Na katere teme naj se gozdni pedagogi osredotočimo v prihodnje?«. V najini številčni in precej raznoliki skupini se je vnela burna in čustvena razprava, ki je razkrivala kako različno dojemamo gozdno pedagogiko in kako je to odvisno od naših kulturnih in zgodovinskih ozadij. Skozi to dogajanje se je pojavilo kar nekaj vprašanj oz. ciljev, za katere menim, da bi jih bilo dobro v bližnji prihodnosti ponovno nasloviti (ti cilji oz. načela so že oblikovani in objavljeni v

Skupni evropski strategiji gozdne pedagogike iz leta 2017) oz. natančneje opredeliti ter poenotiti njihovo dožemanje na nivoju Evrope ali posamezne države, in sicer:

- Kdo je gozdni pedagog in kako sporočilo želi predati?
- Kaj je trajnostno (v smislu gospodarjenja z gozdovi)?
- Poiskati skupne standarde kakovosti delovanja gozdnih pedagogov.

Predvsem se mi zdi pomembno, da se zavedamo, da naloga gozdnega pedagoga ni vsiljevanje svojih osebnih mnenj in prepričanj, temveč, da na nevtralen, zanimiv in spodbuden način preda naprej svoje strokovno znanje ter omogoči drugim, da si nato sami ustvarijo predstavo o gozdu in gradijo svojo prihodnost. Pomembno je tudi, da se znotraj države gozdni pedagogi povežemo, delimo svoje znanje in skupaj ustva-

Slika 2: Skupinska fotografija vseh udeležencev 17. Evropskega kongresa gozdnih pedagogov v Bonnu (foto: Moellken)

rimo nekaj večjega. Smo mala, gozdnata država z velikim potencialom na tem področju. Če si želimo narediti večje premike, pa je pomembno, da sodelujemo.

Na kongresu je bil predstavljen tudi pomen komunikacije v gozdarstvu, kar je v današnjem času velik izziv. Dejstvo je, da gozd predstavlja področje konflikta, saj se tu srečujejo različni interesi in s tem deležniki, ki pa so vsi enako pomembni. Zato je konstruktivna, transparentna in dosledna komunikacija ključna. Še posebej zato, da z njo zgradimo zaupanje med gozdarsko stroko in širšo javnostjo. Tudi v tem smislu je pomen gozdne pedagogike bistven, saj je poslanstvo gozdnih pedagogov, da skozi svoje delo z razumljivo komunikacijo in skozi doživljanje narave širši javnosti približamo gozd in gozdarstvo. Vse to pa je našim udeležencem predstavljeno v naravi, kjer dobijo priložnost, da to sami izkusijo, in ravno to je ključen korak, ki privede do spremembe mnenja ali perspektive pri posameznikih. Samo podajanje znanja in informacij namreč ni dovolj, da bi privedlo ljudi do aktivacije in osebne odgovornosti, pomembno je, da to začutijo.

Še nekaj zaključnih misli s kongresa:

- Krepitev znanja in ozaveščanje se morata začeti čim bolj zgodaj.
- Gozdna pedagogika bi morala postati del izobraževanja za trajnostni razvoj.
- Promocija raznolike rabe gozdov skozi okoljsko vzgojo lahko poveča sprejemanje različnih perspektiv.
- Potrebujemo ljudi, ki se zavedajo večnamenskosti gozdov in lahko to zavedanje prenesejo na širšo javnost.
- Samo znanje ni dovolj, da pripravi človeka do dejanj. Potrebno je to tudi začutiti!
- Sami moramo biti predani, če želimo predanost s strani šol in ministrstev.
- Kot rezultat kongresa bo nastal prispevek (vključeval bo rezultate diskusij) h končni resoluciji Forest Europe, ki bo objavljena septembra 2024.

Ajša ALAGIĆ
Gozdarski inštitut Slovenije
Oddelek za gozdno ekologijo,
Gozd eksperimentov